

4.8.2. Lovforslagets udformning

4.8.2.1. Konkursrådet anfører, at der for at begrænse udgifterne og de praktiske problemer ved håndteringen af en skyldners afdragsordning bør indføres en regel om behandling af småfordringer i gældssaneringsager.

Konkursrådet finder, at en regel om behandling af småfordringer bør tage udgangspunkt i konkurslovens § 153 om behandlingen af ubetydelig dividendebeløb i konkursboer, således at fordringer, der i en sag om gældssanering bliver nedsat til under en vis beløbsgrænse, ikke skal have dækning i gældssaneringsagen, selv om fordringerne for så vidt er omfattet af gældssaneringen. En sådan regel bør efter rådets opfattelse udformes sådan, at skifteretten ved fastsættelse af den procent, hvortil fordringen nedsættes, skal kunne bestemme, at der skal bortses fra fordringer, som kun vil afkaste et ubetydeligt beløb. Hermed skabes en regel, som svarer til reglen om småfordringer i konkurs, jf. konkurslovens § 153, stk. 1.

Konkursrådet finder endvidere, at justitsministeren bør kunne fastsætte nærmere regler om anvendelsen af en sådan bestemmelse, herunder om fastsættelsen af beløbsgrænsen for sådanne småfordringer. Størrelsen af den dividende, dvs. det beløb, hvortil fordringen bliver nedskrevet ved gældssaneringen, som kan udelukkes fra dækning i gældssaneringsagen, bør efter Konkursrådets opfattelse på nuværende tidspunkt fastsættes til 500 kr., hvilket er den normale nuværende beløbsgrænse for fordringer efter § 153, stk. 1, i Sø- og Handelsretten, der er landets største skifteret.

4.8.2.2. Konkursrådet har endvidere overvejet, om skyldneren bør kunne medtage udgifter til administration af udbetalingerne som en udgiftspost på budgettet. Rådet finder imidlertid, at der ikke er behov for en sådan regel.

Konkursrådet peger bl.a. på, at den teknologiske udvikling har gjort det muligt for skyldneren at oprette faste elektroniske overførsler af de beløb, der skal udloddes til kreditorerne, og at sådanne overførelser i almindelighed vil kunne gennemføres for et beløb, der er så lavt, at skyldneren bør kunne afholde det af sit rådighedsbeløb.

Konkursrådet bemærker endvidere, at hovedparten af kreditorerne i dag må antages at have etableret adgang for elektronisk overførsel af indbetalinger, og rådet foreslår i den forbindelse, at skifteretten skal kunne anmode fordringshaverne om i deres anmeldelse at anføre en pengeinstitutkonto, hvortil dividendebeløb vil kunne anvises. Dette vil kunne lette skyldnerens administrative byrder i forbindelse med udlodningen til kreditorerne.

I de formentlig få tilfælde, hvor der ikke vil være mulighed for elektronisk overførsel til kreditorers pengeinstitut, finder Konkursrådet, at skyldneren fortsat bør afholde udgiften i forbindelse med betalingen af rådighedsbeløbet.

Der henvises til betænkningen side 312 ff.

4.8.2.3. Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter vedrørende behandlingen af småfordringer og om administrationen af skyldnerens udlodning til kreditorerne.

I forbindelse med høringen over betænkningen er der peget på, at skyldneren normalt afdrager dividenden i 5 årlige rater, og at den bagatelgrænse, som Konkursrådet foreslår, derfor bør forhøjes f.eks. til 1.000 kr. for at undgå, at den enkelte rate bliver så lille, at det reelt ikke kan betale sig for fordringshaverne at behandle indbetalingerne. Justitsministeriet er enig med Konkursrådet i, at bagatelgrænsen indtil videre bør fastsættes til 500 kr. Dette beløb afspejler, uanset at det opdeles i flere rater, efter Justitsministeriets opfattelse en passende balance mellem hensynet til mindre kreditorer, for hvem dette beløb fortsat vil kunne have en reel værdi, og hensynet til større kreditorer, for hvem små beløb kan være af mindre interesse.

Justitsministeriet har i den forbindelse overvejet, om skyldneren bør have ret til at tilrettelægge sin afdragsordning på en sådan måde, at skyldneren betaler de mindre tilgodehavender på én gang uden opdeling i flere rater. Det vil f.eks. kunne tilrettelægges således, at skyldneren det første år betaler alle dividendebeløb på mindre end 500 kr. eller 1.000 kr. på én gang, hvorefter de øvrige dividendekrav betales over de sidste fire år af afdragsperioden. Efter Justitsministeriets opfattelse vil en sådan ordning dog ikke være hensigtsmæssig, idet skyldnerens betalingssevne vil kunne nedsættes i løbet af afdragsperioden, f.eks. hvis skyldneren mister sit arbejde og dermed ikke kan overholde den afdragsordning, der er fastsat i kendelsen om gældssanering, og alle kreditorerne bør dele risikoen herfor.

Det bemærkes endvidere, at de kreditorer, der ikke måtte ønske at modtage rater på små beløb, ligesom i dag vil kunne meddele skifterettens medhjælper, at der gives afkald på en samlet dividende, der ikke overstiger et bestemt (mindre) beløb. Dette kan meddeles allerede i forbindelse med, at kreditorerne anmelder deres krav i sagen, og herved vil kreditorerne ikke blive belastet yderligere af gældssaneringsagen i form af henvendelser fra skifterettens medhjælper eller ved udbetaling af små dividendebeløb.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelser hermed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5 og 8 (for-